

Î N C H E I E R E

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Șiman,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Șiman
împotriva Serviciului de Informații și Securitate și Agenția Rezerve Materiale cu
privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău prin care s-
a respins apelul declarat de Ion Șiman și s-a menținut hotărârea din 30 august 2017
a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a t ă:

La 15 mai 2017, Ion Șiman a depus cerere de chemare în judecată împotriva
Serviciului de Informații și Securitate și Agenția Rezerve Materiale cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că, în luna februarie 2017 i s-a propus funcția
de director general adjunct în cadrul Agenției Rezerve Materiale, unde a completat
formularul privind datele personale și a rudelor în scopul acordării accesului la
secretul de stat.

La 30 martie 2017, prezentându-se la Agenția Rezerve Materiale i s-a
comunicat că, prin răspunsul Serviciului de Informații și Securitate s-a respins
acordarea lui Ion Șiman accesul la secretul de stat în temeiul art. 25 alin. (1) lit. i)
din Legea cu privire la secretul de stat.

A considerat că, refuzul Serviciului de Informații și Securitate este ilegal și
arbitrar deoarece i se îngrădește dreptul la muncă.

La 1 aprilie 2017, la Agenția Rezerve Materiale a completat un nou chestionar
în scopul acordării accesului la secretul de stat, care la 5 aprilie 2017 a fost
expediat Serviciului de Informații și Securitate pentru verificare.

A indicat că, datele furnizate sânt veridice, complete și autentice, însă, unele
compartimente neesențiale care nu se referă la persoana sa și nici a rudelor sale nu
pot fi completate în proporție de 100%, iar unele date nu pot fi comunicate
deoarece nu le cunoaște. Din acest motiv, chestionarul urmează a fi declarat nul.

La 31 martie 2017 a depus cerere prealabilă în adresa părților. Prin răspunsul Serviciului de Informații și Securitate, recepționat la 2 mai 2017, i s-a comunicat că în adresa sa nu au fost remise careva acte administrative, iar Agenția Rezerve Materiale nu a răspuns la cererea prealabilă.

Informația Serviciului de Informații și Securitate privind rezultatele controlului nu i s-au prezentat și nu deține acest document decisiv, acesta fiind prezentat doar Agenției Rezerve Materiale.

Solicită Ion Șiman, stabilirea încălcării dreptului la muncă, salarizare și carieră profesională; anularea actului Serviciului de Informații și Securitate privind refuzul acordării dreptului de acces la secretul de stat; anularea deciziei Agenției Rezerve Materiale privind refuzul angajării și obligarea de a pregăti setul de acte necesare privind numirea lui Ion Șiman în funcția de vice-direktor al Agenției rezerve Materiale; încasarea din contul Agenției Rezerve Materiale a salariului mediu lunar stabilit pentru funcția de vice-direktor începând cu 1 februarie 2017; încasarea din contul Agenției Rezerve Materiale și Serviciul de Informații și Securitate în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 10 000 unități convenționale de la fiecare.

Prin hotărârea din 30 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Ion Șiman a fost respinsă integral, ca nefondată.

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ion Șiman și s-a menținut hotărârea din 30 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 1 martie 2018, Ion Șiman a declarat recurs împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, la examinarea cauzei nu a avut parte de un proces echitabil. Instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor și normelor de drept invocate, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu a fost aplicată legea care trebuia aplicată.

A indicat că, au fost apreciate arbitrar probele, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

A solicitat Ion Șiman admiterea recursului, anularea încheierilor protocolare privind eliminarea din proces a lui Ion Șiman și a încheierilor prin care au fost respinse demersurile de reclamare a probelor; casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Șiman, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 23 mai 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 12 iunie 2018, Serviciul de Informații și Securitate a depus referință prin care a solicitat de a respinge recursul declarat de Ion Șiman.

La 29 iunie 2018, Agenția Rezerve Materiale a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de recurs declarată de Ion Șiman ca fiind inadmisibilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Ion Șiman, în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, recursul declarat la 1 martie 2018 de către Ion Șiman împotriva deciziei din 31 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate de către Ion Șiman în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se

invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Șiman nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ion Șiman, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Maria Ghervas

Nicolae Craiu